

VIỆT NAM-
AI CŨNG LÀ HIỆP SĨ !
tùy bút.

1.

Khi tiễn em ra sân bay- Em cười hihi nói : Ai cũng mang khẩu trang. Vậy làm sao hôn môi ? Tôi cười : Anh đâu có mang khẩu trang. Sao em không hôn ?- Kỳ thấy mờ ! Tôi hỏi : Sao vậy ? – Lạc lỏng- Ủ, có thể- Về VN, thấy ai cũng làm hiệp sĩ..Tôi cười gù gù trong cổ họng.

2.

Tôi không vô cảm như em- Nhưng tôi không thanh minh thanh nga làm gì. Nên lắm chứ. Thí dụ như một nhạc sĩ vườn (vì mỗi khi sáng tác, ông hay ra sau vườn nhà). Tôi chắc chắn ông chưa hề gặp mặt Trịnh Công Sơn. Chứ đừng nói là quen thân. Ấy vậy mà vào 1.4 mỗi năm, ông tổ chức kỷ niệm “Đêm nhạc Trịnh”- Có in thiệp mời nghiêm chỉnh. Văn nghệ sĩ tỉnh lẻ mà có thiệp mời là đâu có tha- Nô nức tới nghe. Vừa nghe vừa uống bia- Cuối tiệc, có một em bé rất là mi nhon, cầm cái hộp thủy tinh đi qua mỗi bàn- Cò mời bỏ vào giấy 500 ngàn, 200 ngàn- Số người còn lại cũng phải làm y trang như vậy. Một cái khẩu trang cho nhạc sĩ này mỗi khi ra đường.

3.

Theo địa chỉ. Canh là dương. Tân là âm. Vừa bước vào năm em mèo này thì VN ta mất vài nhân tài- Phạm Công Thiện và Nguyễn Đức Quang. Anh ta. Tôi trân trọng gọi thế vì anh ở vào U.8X- Tốt nghiệp ra trường. Công tác tại một tờ báo nọ. Cờ tới tay thì phát. In vài tập truyện ngắn. Ra vài tập thơ vắn. Được mọi người gọi (và anh cũng gọi mình như thế = Nhà thơ, Nhà văn) Anh ta lên mạng viết một số ký ức về PCT mà tôi chắc như đinh đóng cột là anh ta chưa hề thấy mặt PCT. Vì PCT đã rời VN trước 75. Anh copy một số câu trong Hồ thăm tư tưởng- Im lặng hồ thăm- Ngày sinh của rấn.v..v.. Mà, tôi cũng chắc 100% những tác phẩm này anh

ta chưa từng thấy chứ đừng nói là sò tởi. Phong cách viết của anh giống như bằng hữu hơn là nhà phê bình. Chạy tét luôn. Sao không tặng cho anh ta một cái khẩu trang khi ra đường.

4.

Em yêu dấu. Nhân đây. Anh cũng tự khai(có khi được khoan hồng), lật bài tẩy cho em thấy nhé. Để tạo cho em có cảm giác anh là một trí thức, tài cao học rộng. Nên mỗi khi nói chuyện với em anh thường lấy tên của nhà thơ nhà văn nước ngoài để làm ví dụ. Cho em ngầm hiểu về phần tri thức của anh cao rộng nhường ấy- Nhưng anh thề chưa hề đọc Buồn Nôn của Jean Paul Sartre- Rồi nào là Henry Miller với Mùa Xuân Đen, Rimbaud thời của những người chết trẻ, Hemingway với Giã từ vũ khí, Ngự ông và biển cả, Eric Maria Remarque với Mặt trận miền tây vẫn yên tĩnh, Một thời để yêu và một thời để chết,William Saloyan với Chàng tuổi trẻ gan dạ trên chiếc đu bay, Rimbaud, Gertrude Stein, Appollinaire, Seamus Heaney v.v...Vậy, xin em tặng cho anh cái khẩu trang cho giống mọi người..

3/4/11

hồchíbửu